

Sumpmark, av Arne Persson.

Foto: Urban Nilsson

Lokalt och lovvärt

KONST 2010-04-15 | Uppdaterad i går 10:46

Konsthallen presenterar samtida regional konst i Förbindelser #1. Inga sensationer men en bra början på ett lovvärt projekt.

Förbindelser #1

Daniel Andersson, Ingemar Svensson, Liselotte Henriksen med flera

Plats: Växjö konsthall

Till och med: 23 maj

Knappt har en konstnär lagts till

handlingarna förrän det är dags för nästa. Eller, nja, bara nästan. Tanken med Förbindelser, som har getts nummer ett i raden, är att i en serie utställningar på konsthallen presentera samtida konst från regionen. Åtta konstnärer från södra Småland begår debuten, men de är själva knappast några duvungar. Förbindelser är, med något undantag, en scen för de redan etablerade artisterna.

När konsthallen nu satsar på lokala konstnärer så

Kandiserade drömmar, av Liselotte Henriksen.

blir det samtidigt en tydlig tonvikt på måleri och skulptur. Det faller sig naturligt, eftersom utställningen speglar den småländska konstscenen så som den ser ut i dag. Innanför dörren möts man av välkända namn som Arne Persson och Kenneth Johansson. Perssons måleri fångar ögat, inte bara för sin storslagenhet utan också för den synbara färgkoordineringen. Ett gult verk, ett grönt och ett rött. Ett färgsprakande och intensivt måleri som är typiskt för hans naturnära bildvärld. Johanssons diabassskulpturer är också välbekanta, men här har han tagit dem ett steg längre genom att smycka dem med färg och slagmetall. Är det ett helgerån, eller tillför det skulpturerna något? Jag vet inte. Men kontrasten mellan det precisionsfyllda och tidsödande arbetet med stenen och den sedan till synes hastigt påmålade färgen blir intressant i sig.

Utan titel, Ingemar Svensson.

Längre in i konsthallen tronar ett helt osannolikt objekt; Daniel Anderssons *As if*. En stor V8-motor med växellåda i full skala, men utförd helt i skumgummi. Andersson, som har en bakgrund inom rallysporten, debuterade som nybakad konstfacksstudent för ett par år sedan och har redan gjort flera uppmärksammade utställningar. I hans konst krockar de två världarna, dels den finare konsten och dels det mindre fina motorintresset, högt och lågt, på ett sätt som skulle få kultursociologen Pierre Bourdieu att gå i spinn. Just verket *As if* knyter tydligt an till den i Växjö tidigare visade grävmaskinen i skumgummi, i en slags frustration över att vilja vara något men inte kunna. En slags maskinell impotens, om det nu finns något sådant. Anderssons motor och videoverk utgör hur som helst kanske det mest intressanta i *Förbindelser*, en frisk fläkt från det konceptuella tänkandet som öppnar för fria associationer.

Lika tankebaserat, om än mer strukturerat och komplicerat, arbetar Markarydsbördiga Anna-Lena Carlsson. Hennes verk *Distortion* består av flera delar, både två- och tredimensionella, utifrån samma grundidé. De utgör en abstraktion av 61 fläckar, som inte gick att tvätta bort från en bordsduk. Låter det underligt? Jo, här skulle man verkligen behöva någon slags ingång, lite hjälp på traven för att komma närmre ursprungstanken. Tanken är spännande, men den går inte helt fram. Männan dominerar i *Förbindelser #1*, men det är två av kvinnorna som står för de största överraskningarna. Bland allt som man redan sett förut så sticker Liselotte Henriksens och Inge Grünewaldt Svenssons verk ut lite extra. Henriksens objekt består av realistiska grenar i brons, som bär snöbollsformade skulpturer i klarglas. De är mycket enkla, men ändå fascinerande med sin blandning av naturalism och surrealism. För inte kan väl ett isklot smälta sådär? Grünewaldt Svensson visar skira akvareller som också känns fräscha och nya. Här har hon målat i lager, först en mörkare botten och sedan en vit grund ovanpå, därefter ett motiv av tunna små penselstreck. På håll liknar de vid en hastig blick samekonstnären Nils Nilsson Skums detaljerade renflockar.

På närmre håll ser man en tydlig rörelse i motiven, likt penselföringens virvelstormar i van Goghs mustiga landskap. Grünewaldt Svenssons måleri är dock mycket mer lätt och renodlat, som en luftig kalligrafi. Första upplagan av *Förbindelser* ska inte betraktas som något representativt tvärsnitt av det rådande läget på konstscenen. Helhetsbilden får vi nog först när hela serien har visats. Det är inte heller någon sensationell utställning på något sätt, men en bra början på ett lovvärt projekt. Det ska bli intressant att följa dess fortsättning.

Thomas Lissing

[Vad är det här?](#)

Translate:

Blogga om den här artikeln

 Twingly bloggsök

Om du kommenterar och länkar den här artikeln i din blogg, så kommer det inlägget att länkas till härifrån.

[Pinga din blogg hos Twingly för att vi skall kunna hitta den.](#)

© SMÅLANDSPOSTEN. Allt material på smp.se är skyddat enligt upphovsrättslagen.